

Sadolinile
Marko Mäetamm
2003 det.

VÄRV KUI KUNST
2004
MARKO MÄETAMM

Sadolin

JAMARHA, KAVAKKEL JA HONDA MATSEVAO MUINA

MÄETAMM '90

JAANUAR | JANUARY
VEEBRUAR | FEBRUARY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

VÄRV KUI KUNST
2004

MARKO MÄETAMM

Sadolin

“KELL ON KOLM”
MÄETAMM'93

MÄRTS : MARCH

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

APRILL : APRIL

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

VÄRV KUI KUNST
2004
MARKO MÄETAMM

Sadolin

1	2					
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

31

MAI / MAY JUUNI / JUNE

1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

VÄRV KUI KUNST
2004
MARKO MÄETAMM

JUULI / JULY

1	2	3	4				
5	6	7	8	9	10	11	
12	13	14	15	16	17	18	
19	20	21	22	23	24	25	
26	27	28	29	30	31		

AUGUST / AUGUST

1							
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
30	31						

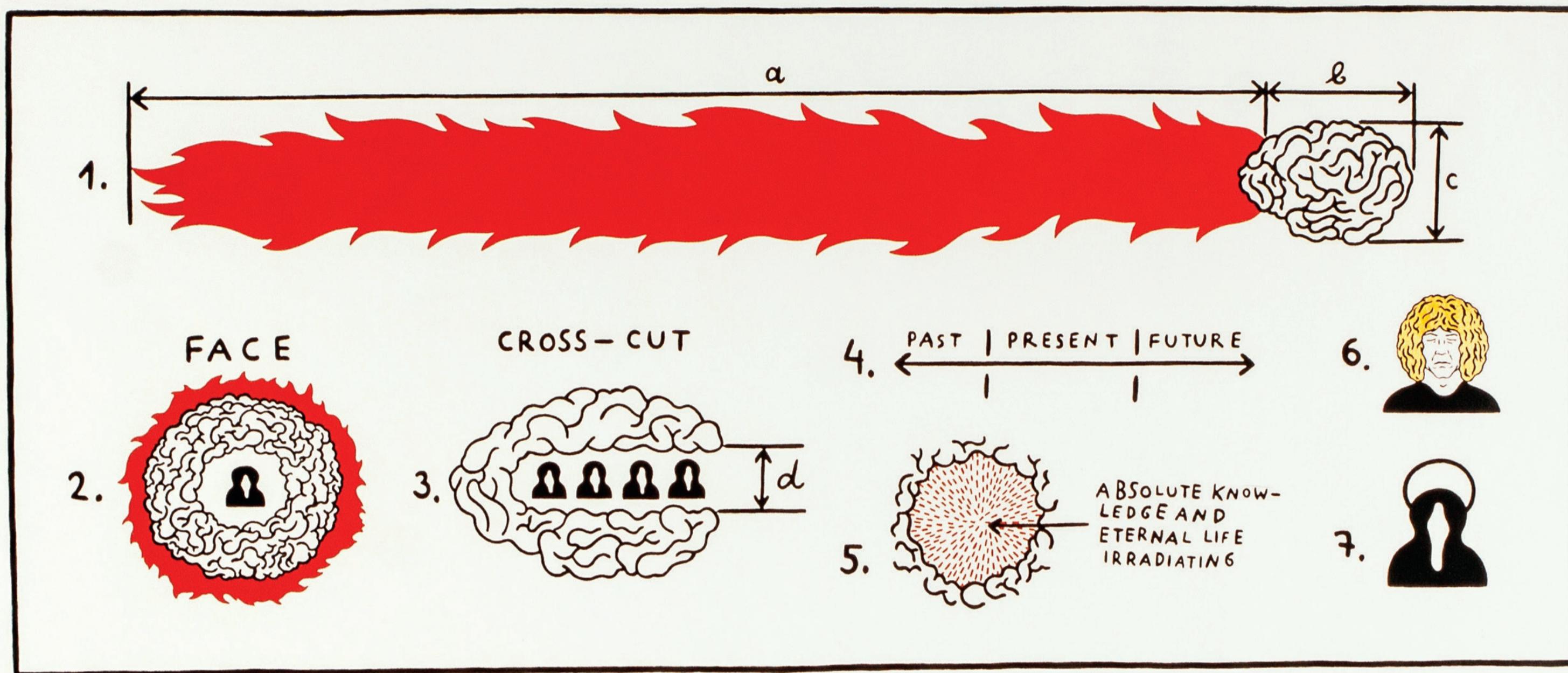
“6 VÕIMALUST AUTO PARKIMISEKS”
MÄETAMM’94

VÄRV KUI KUNST
2004

MARKO MÄETAMM

Sadolin

THE CHEMISTRY OF SUPERNOVA-BRAIN

1. SUPERNOVA - BRAIN:
SIZE: $a = 18\text{ m}$; $56,52\text{ m}^*$

$b = 11\text{ m}$

$c = 9\text{ m}$

SPEED: HYPER-SUPER-MAGIC
SPEED-OH-SHIT-WHAT
A-SPEED

MASS: 0 SUPER-FINE BRAIN
SUBSTANCE RED FIRE
BRAINLAND WHEN INHABITED

* - SIZE WHEN MOVING

2. FACE:
ROUND, HOLLOW
INHABITED INSIDE
BRAINLAND

3. CROSS-CUT:
THE HOLLOW SPACE
CLEARLY VISIBLE
ALSO INHABITANTS
INSIDE

$d = 3,14\text{ m}$

4. PENETRATING TIME
DIMENSIONS
IN ANY DIRECTION

5. IRRADIATING INSIDE:
THE ABSOLUTE KNOW-
LEDGE AND ETERNAL
LIFE SOAKING INTO
EVERYONE MAKING HIM
SUPERNATURAL AND
EVERLASTING DIVINE
CREATURE

6. ME-SUPER NATURAL:
THE CREATOR OF
SUPERNOVA-BRAIN

7. GOD-THE FIRST INHAB-
ITANT OF BRAINLAND

ODDITY:

SUPERNOVABRAIN IS WHEN
YOU ARE OUTSIDE, BRAIN-
LAND IS WHEN YOU ARE
INSIDE

MÄETA(M)2

September |

1 2 3 4 5 | 6 7 8 9 10 11 12 | 13 14 15 16 17 18 19 | 20 21 22 23 24 25 26 | 27 28 29 30

Oktoober October |

1 2 3 | 4 5 6 7 8 9 10 | 11 12 13 14 15 16 17 | 18 19 20 21 22 23 24 | 25 26 27 28 29 30 31 |

VÄRV KUI KUNST
2004

MARKO MÄETAMM

Sadolin

November	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
Detsember December	1	2	3	4	5		6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

VÄRV KUI KUNST
2004

MARKO MÄETAMM

VÄRV KUI KUNST
2004
MARKO MÄETAMM

Sadolin

NAEREV KARU / LAUGHING TEDDYBEAR
380X510 [DIGITRUKK VINÜÜLKANGAL / DIGITAL PRINT ON VINYL]

JAMAAHA, KAVASAKI JA HONDA MAITSEVAD MUNA /
JAMAAHA, KAVASAKI AND HONDA TASTING AN EGG
59X83 [GUASS PAPERIL / GOUACHE ON PAPER]
ERAKOGUS EESTIS / PRIVATE COLLECTION, ESTONIA

KELL ON KOLM / THREE O'CLOCK
100X115 [AKRUULVARV PLEKSIKLAASIL / ACRYLIC PAINT ON PLEXIGLASS]

JUMAL JAH VANAKURAT EI / GOD YES DEVIL NO
35X45 [LITOOGRAAFIA / LITHOGRAPHY]

6 VÖIMALUST AUTO PARKIMISEKS /
6 WAYS TO PARK A CAR
115X100 [AKRUULVARV PLEKSIKLAASIL / ACRYLIC PAINT ON PLEXIGLASS]
ESTI KUNSTIMUUSEUM / ESTONIAN ART MUSEUM

SUPERNOOVA-AJU SISEKEEMIA /
THE CHEMISTRY OF SUPERNOVA-BRAIN
150X200 [ÖLI LÖUENDIL / OIL ON CANVAS]
ESTI KUNSTIMUUSEUM / ESTONIAN ART MUSEUM

NUTTEV KARU / CRYING TEDDYBEAR
100X150 [ÖLI LÖUENDIL / OIL ON CANVAS]
ESTI KUNSTIMUUSEUM / ESTONIAN ART MUSEUM

DESIGN: DIVISION
REPRO: PRISMAPRINT
PRINT: AKTAPRINT
PRINTED: 200

Mäekuningast nagu ta on.

Kuigi ma ei tunnegi end enam palju nooremana kui maalikunstnik Marko Mäetamm, kuulun ma pölvkonda, kelle jaoks Mäetamm on justkui alati olemas olnud. Vana hea Mätamme enesestmõistetavuse perspektiivist tahakski täanast juttu alustada. Viimase paari aasta jooksul on tal önnestunud end vaat et iga olulisema ülesastumisega mingi nipiga aasta-paar nooremaks konverteerida – viimane kord, kevadise Vaal galerii näituse puhul, tuli mul kirjutada, et „Mäetamm on juba suur poiss, kuue-aastane“. Kuid kuskil üheksakümnendate algupoolle näis Mätamme kunstnikunimi olevat püsivalt kinnistunud, ta oli alati massiivselt esil nagi avangardklassikud Arrak, Meel ja Lapin, samavõrd enesekindel ja populaarne. Oma kindla käekirja raames, sest ainult nii ta end mille esitas, mäetammeliku universumi ainuvalitsejana, võis teda juba kaugelt ära tunda nii Vaal Galerii näituseplakatil, mis läiutas koos pesupulibri-reklamidega linnatänaval, mõne reklamibüroo, näiteks „Vanade eestlaste“ logo vői kunstisaalis, Kursi koolkonna näitusel. Te ju mäletate küll seda Mätamme, „sametise pölvkonna“ meest, kelle piltidel askeldas hulg „Kollaselt allveelaevat“ maabunud lamedaid pikajukselisi ja pehnevormilisi kah-hippisid, ladnasid tegelasi, kelle selgepiiriilisel värvipindadel lahti rulluvas elus oli midagi vältimatult banaalset. „Kell on kolm“, kinnitab meile käesolevas kalendris üks selline tegelane. Mätamme toonased pildid olid just sellised, mille puhul võib könelda

raskestitabatavast tasakaalust uuema kunsti käitumiskoodide ja laiemu publiku ootuste vahel, et keegi kunstnik könetaks lihtsalt ja selgelt nende elu ja tegemisi. Uheksakümnendate eesti kunstis toimunud närviliste tööbluste fooni oli Mäetamm noor nimi, kes alati üllatas oma äratuntavate süzeede ja näiliselt pingevabade lahendustega. Küllap kõik imestasid, et kuis võib kunst midagi niivõrd enesestmõistetavat olla. See töötab kohalikul tasandil praeaguseni. Kuis muidu seletada tema piltide kunagist peaagut ja kantserogeenset levikut, või tänase Woodstock'i klubis sisekujundust, mis on viimaseks näiteks vana Mätamme käekirjast. Olen seda Mätamme vaadanud teatava ükskõiksusega, nagu vaadatakse loodust, maaistikku enda ümber ja ilma koduses kliima-vööndis, mida keegi pole endale öieti valinud ja mida nagu polekski mõtet ei kiita ega kiruda. See sujuvus, millega Mäetamm ühendas kuuekümnendate pölvkonna rahvusvahelise popi-ikonograafia üheksakümnendatel eesti kultuuriruumis domineerinud märatseva väike-kodanluse väärushinnangutega nõuaks ehk tänaseks revisjoni. Et tema pildid on viimasel ajal üha sõgedamalt ja sügavamalt infantilised, siis tekkib vägisi kahtlus, et Mätamme täielikus andumuses üheksakümnendaille oli vagurat, varjatud jaburust rohkem, kui seda esmapilgul aimata võis. Kuid sellest tuleks küllap juba kunagi hiljem pöhjalikult rääkida, nii umbes kümne aasta pärast, kui need vana Mätamme pildid oma ajas paika settinud on. Et aga tänasest Mätammest köik ausalt ära rääkida, tuleks mul pigem minna tagasi pärts algusesse, ja pärda esimese pildi järele mida ma ammusest ajast mäletan. See 1990 aasta pilt, väike guass paperil, nimega „Jamaaha, Kawasaki ja Honda maitsevad mun“ sirutab sobrakas Mätamme tänestale, kurat seda teab kas kurjadele, rõõmsatele või kurbadele, kuid igatahes enesekindlalt erekolastele mõõmmibeebleile. Ainult et Mäetamm seal kusagil piltide vahel on selle 13 aastaga suuremaks, löövamaks, süsteemsemaks, konseptuaalsemaks ja kavalamaks muutunud – peaagut ja märkamatult on ta suutnud end kohaliku popikangelase staatusest rahvusvahelisel kunstiaastikul sujuvalt opereerivaks tegelaseks konverteerida.

Hanno Soans

About the King of the Hill as he is.

Although I no longer feel much younger than painter Marko Mäetamm, I belong to a generation for which Mäetamm has seemingly always existed. I would like to begin this article from the perspective of the self-evidence of good old Mäetamm. Over the last couple of years, he has succeeded with every important appearance in transforming himself a year or two younger through some device or other – the last time, on the occasion of the Vaal Gallery spring exhibition, I had to write that “Mäetamm is a big boy already, six years old”. Yet sometime in the early 1990’s, the name of Mäetamm the artist appeared to be permanently fixed. He was always massively in the forefront like the avant garde classics Arrak, Meel and Lapin, just as self-assured and popular. Within the framework of his particular characteristic style, because that is the only way he ever presented himself to us, as the monarch of the Mäetamm-like universe, he could be recognised from a long way off already, whether it be a poster for a Vaal Gallery exhibition on display all over the streets alongside laundry detergent advertisements, a logo for some advertising agency such as “Vanad eestlased” (Old Estonians), or in art galleries at an exhibition of the Kursi school. Surely you remember that Mäetamm, the man from the “velvet generation”, in whose pictures flat, long-haired fellow hippies with soft forms straight from the “Yellow Submarine” hustled about in great numbers. They were swell characters with something undeniably banal in their lives that unfolded on clearly defined surfaces of colour. One such character in this calendar assures us that “It is three o’clock”. Mäetamm’s pictures of that time were exactly the kind that displayed a difficult to achieve balance between the codes of behaviour of newer art and the expectations of a broader audience for an artist to simply and clearly address their life and activities. On the background of the nervous spasmotic contractions that took place in Estonian art during the 1990’s, Mäetamm was a young name who always surprised with his recognisable themes and seemingly non-stressful solutions. Most people likely wondered how art could be something so self-evident. This works on a local level to the present day. How else can one explain the former almost cancerogenic spread of his pictures, or the interior design of the present day Woodstock Club, which is the latest example of the characteristic style of the old Mäetamm. I have viewed

that Mäetamm with a certain indifference, like one views nature, the landscape around oneself and the weather in a familiar climatic zone that nobody has actually chosen for oneself and which there is no point in either praising or cursing. The smoothness with which Mäetamm combined the international pop iconography of the 1960’s generation with the values of the rampaging petty bourgeois that dominated in Estonia’s cultural space in the 1990’s would perhaps require some revision today. Since his pictures are recently ever more senselessly and severely infantile, the suspicion inevitably arises that there was more meek and concealed imbecility than one could initially discern in Mäetamm’s total devotion to the 1990’s. Yet this should likely be thoroughly discussed sometime later, after say about ten years when these old Mäetamm pictures have settled into place in their time. In order to say all there is about the Mäetamm of today in all honesty, I would rather have to go back to the very beginning to inquire about the first picture that I recall from a long time ago. This small picture from 1990 on gouache paper entitled “Yamaha, Kawasaki and Honda Taste Egg” extends a hand of friendship to Mäetamm’s self-assuredly bright yellow moomi babies of today, whether they be angry, happy or sad. The only thing is that Mäetamm has become bigger, more hard-hitting, systematic, conceptual and sly during those 13 years somewhere there among the pictures. He has almost unnoticed managed to convert himself from the status of a local pop hero to a figure operating smoothly in the international art landscape.

Hanno Soans